

[Hauch.]

maalet, f. Eks. gennem en Udvalgsbehandling, men jeg finder det rigtigt at sige, at mit Parti har den Opfattelse, at saaledes som det gaar med den nuværende Valutaordning, kan det ikke blive ved at gaa, og saadan bør det heller ikke blive ved at gaa. Vi har jo haft det Standpunkt, som er tilstrækkelig kendt, og som jeg derfor ikke her skal komme ind paa at udvikle nærmere, at vi ønskede, at en vis Del af Bestemmelserne i denne Lov, de, der angaar selve Valutaansættelsen, skulde ophøre at gælde allerede til 1. April, idet den Tilstand, vi befinder os i i Øjeblikket, efter vor Mening er uholdbar. Naar den højtærede Minister for et Øjeblik siden udtalte, at det, man trængte til i Valutaspørgsmaalet, var Ro, saa kan jeg sige, at en Forlængelse af Loven for lang Tid, den Tanke, som den højtærede Minister gav Udtryk for, ikke vil skabe denne Ro. Fra Venstres Side er vi gaaet med til en Forlængelse af Loven i 2 Maaneder, men det er min bestemte Opfattelse, at det ikke bliver muligt at faa mit Partis Medvirken til en yderligere Forlængelse paa de foreliggende Vilkaar. Vi vil medvirke til Gennemførelse af en Ordning, som bevarer Muligheden for Varetagelse af de handelspolitiske Interesser indenfor rimelige Grænser, men vi vil ikke være med til en Ordning som den, der har fundet Udtryk i den Lov, som blev vedtaget sidste Gang, og som i Virkeligheden ogsaa bliver vedtaget her, naar det strækker sig ud over den Tid, her er Tale om.

I øvrigt vil jeg gerne sige til den højtærede Handelsminister, at der jo i de ejendommelige Tider, hvori vi lever, sker noget hver Dag. Der er i de sidste Dage sket det, at man i Sverige og Norge ikke har kunnet fastholde den Valutapolitik, man hidtil har fulgt. Jeg erindrer, at den højtærede Minister og Regeringspartierne med stor Styrke har henvist til, hvad der paa dette Omraade fandt Sted i Norge og Sverige, for øvrigt ogsaa i England, og erklæret, at det var meget betænkeligt, dersom vi her kom ud i en Tilstand, som maatte afvige fra Tilstanden i disse Lande. Jeg vil gerne tillade mig at spørge, om den højtærede Minister har foretaget Overvejelser i Forbindelse med det, der er sket med den norske og svenske Valuta i de sidste Dage, og jeg vil bede Ministeren, for saa vidt han finder det rigtigt — det vil jeg udtrykkeligt understrege —, at give det høje Ting Meddelelse derom. Det er muligt, at den højtærede Minister vil svare: Jeg har iagttaget dette Forhold, jeg har ogsaa foretaget mine

Overvejelser i den Anledning, men jeg mener ikke at kunne udtale mig derom paa nærværende Tidspunkt. Saa skal jeg ikke trænge stærkere ind paa Ministeren, men jeg vil dog henvise til, at den højtærede Minister har brugt dette som Argument for den Valutapolitik, der burde føres her i Danmark.

Vort Parti vil medvirke til Gennemførelse af dette Lovforslag, men jeg ønsker at understrege, idet jeg slutter disse Bemærkninger, at man ikke i den høje Rigsdag skal nære den Opfattelse, at man, naar den her fastsatte Tid er udløbet, kan paa-regne mit Partis Medvirken til en almindelig Forlængelse for at skabe den Ro, som den højtærede Minister talte om. Skal der skaffes Ro om hele dette Spørgsmaal, maa den højtærede Minister og de ærede Regeringspartier indtage et andet Standpunkt i vore Fællesforhandlinger, end de hidtil har indtaget.

Ludvig Christensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse. Der er jo ingen Grund til her at komme ind paa en lang og indgaaende Debat om hele det Problem, som har været drøftet i det andet høje Ting, men jeg vil dog gerne i Anledning af de Bemærkninger, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Venstre (Hauch), sige, at det kunde dog være, at man ved at tiltræde det Krav, der fremsættes fra Venstres Side, vilde opnaa noget helt andet end det, som jeg gaar ud fra, at Partiet i Virkeligheden tilsigter. Jeg har den Opfattelse, at hvis vi vover blot saa meget som at løse vor Valuta fra det faste Holdpunkt, vi hidtil har haft den knyttet til, saa vil det være overmaade let for udenforstaaende Magter, Pengemagter, at spekulere vor Valuta baade op og ned, akkurat ligesom det passer dem, og vi vil selv i meget høj Grad miste Indflydelsen. Der er jo ogsaa den Mulighed, som er paavist af Folk, der ikke er uden Kendskab til disse Forhold, at hvis vi fjerner os for langt fra det faste Støttepunkt, vi hidtil har holdt os til, vil Virkningen kunne blive ganske anderledes, navnlig for det Erhverv, der saa stærkt kræver en Ændring af vor Valutapolitik. Derfor tror jeg, det er nødvendigt, at vi meget nøje overvejer de Følger, der kan komme i Kølvanet paa en ændret Politik paa dette Omraade, inden vi er med til at skabe „Ro“. Det er jo ikke nok at skabe den tilsyneladende Ro, som opnaas ved, at Partierne bliver enige. Den Ro, der skal til, er en Ro, som er til Gavn for hele vort Erhvervsliv. Jeg er enig med den højtærede